

kan jeg godt sige, ellers havde han ikke foreslaaet dette —, „jeg vil gerne have dem paa Vin og Spirituosa, og jeg vil gerne have noget i Retning af det Forslag, som Toldkommissionen i sin Tid har antydet; hvordan skal det saa laves? Jeg vil have denne nævnte Indtægt, og jeg vil være sikker paa, at jeg faar den, og jeg vil desuden have, at Brændevin og Akvavit skulle fritages, dem maa der ikke røres ved, i alt Fald ikke ved denne Lejlighed. Men jeg vil have indenlandsk Frugtvin med, og det hele skal gøres paa en saadan Maade, at ikke Udlandet, ja ikke en Gang Portugal, kan føle sig stødt derover.“ Det er en saadan Eksamens- eller Prisopgave, jeg kunde tænke mig at den højtærede Minister havde udskrevet i denne Sag, og naar jeg stiller mig paa dette Standpunkt, maa jeg sige, at den Løsning, der her foreligger, vilde jeg ogsaa have tilkendt Prisen. Den vilde jeg ogsaa have sat til ug. D. v. s., hvis der ikke i Bemærkningerne havde været nogle slemme statistiske Bommerter og desuden nogle indbyrdes modsigende Udtalelser. Vedkommende burde maaske derfor kun have haft mg. eller anden Pris. Men om selve Lovforslaget maa jeg sige, at der er ingen Revner eller Sprækker i det, det passer udmærket godt alt sammen, og for saa vidt kunde jeg forstaa, om den højtærede Minister havde været tilfreds med Løsningen. Men jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister, efter at have set, hvorledes denne Tanke maa udføres i Praksis ikke har sagt: „Det er udmærket godt dette her, men den Lov vil jeg dog ikke have, for nu ser jeg, hvordan det former sig i Praksis; det maa gøres paa en anden Maade, dersom Pengene skulle komme ind“. Men naar nu Finansministeren ikke har forkastet Forslaget som Lovforslag, saa kunde jeg tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister havde gjort sin Kollega opmærksom paa, at det her foreslaaede kunde ikke lade sig gøre. Det er jo saaledes ved Tidernes Ugunst, at Handelsstanden ikke har nogen anden Værge indenfor Regeringen end den til enhver Tid værende Indenrigsminister; og denne Lov er jo paa ingen Maade alene af finansiel Betydning, den griber dybt ind i Næringslivet for mange Tu-

sinde Mennesker. Jeg kunde derfor tænke mig, om den højtærede Indenrigsminister havde sagt: „Nej, denne Lov kunne vi ikke have, for“ — ja, hvad kunde han have sagt? — „det er et alt for stort Systemskifte, det er jo lige det stik modsatte af, hvad vi have haft i tidligere Tid, hvor vi have glædet os ved Frihed paa disse Omraader. Loven griber alt for føleligt ind i Næringslivet“. Hvis ikke den højtærede Finansminister selv kasserede Forslaget, kunde jeg derfor tænke mig, at der var kommet vægtige Indsigelser fra den højtærede Indenrigsminister.

Jeg synes, det er beklageligt, at Toldlovens Udsigter skulle forringes og formørkes ved dette Lovforslag, som jeg bestemt haaber aldrig skal blive Lov her i Landet. Thi jeg og mine Meningsfæller se i det forelagte Toldlovsforslag et godt Grundlag og et Fremskridt i forskellige Henseender, men disse 4 Mill. Kr. kunne jo ikke undværes, hvis den højtærede Finansministers Toldlovsforslag blot tilnærmelsesvis skal føres igennem. Derfor er det meget beklageligt at maatte rejse en stærk Opposition mod Maaden, hvorpaa de skulle skaffes til Veje. Men jeg vil haabe, at Forslaget fra Udvalgsbehandlingen vender tilbage i forandret Skikkelse; for som det nu er, er det den almindelige Mening her i Landet og vistnok hos et ganske overvejende Antal Medlemmer af dette høje Ting, at det nærmest kun viser een af de Veje, som man *ikke* bør betrede, naar man vil opnaa den Kompensation, Loven tilsigter.

P. G. C. Jensen: Som den højtærede Minister bemærkede i Gaar, ere Bestræbelserne i Udlandet omtrent overalt gaaede ud paa at forhøje Afgiften af Arv, og naar den ærede Minister nu har fulgt dette Fodspor og forelagt et Lovforslag om en saadan Forhøjelse, er han for saa vidt i Overensstemmelse med, hvad man har gjort andre Steder, altsaa ganske i Modsætning til hans Stilling til Beskyttelsen, hvor han jo gaar stik imod, hvad man gør i Udlandet. Jeg skal nu ikke sige noget om, at man kommer ind paa en Forhøjelse af Arveafgiften i Almindelighed, men jeg maa straks tage Afstand fra, at man vil benytte denne Afgift, som er en direkte Skat, til